

ikke saaledes, at denne Forhøjelse af Tolden med hele sit Beløb kan gøre sig gældende paa Prisen paa indenlandsk Raatobak; dertil er denne Vares Kvalitet alt for ringe. Den kan jo kun benyttes til Iblanding i anden Tobak, til Indlægning i simple Cigarer o. s. v.; men naturligvis, naar Raatobakken bliver saa meget dyrere, bliver ogsaa Opfordringen til at benytte denne Forfalskning, om man saa vil, saa meget stærkere. Det har ogsaa vist sig, at Prisen paa indenlandsk Tobak er steget ganske betydeligt. De Undersøgelser, vi have foretaget, vise, at den er steget fra ca. 40 til ca. 60 Øre pr. kg, altsaa med omtrent 20 Øre pr. kg. Det er en saa betydelig Forøgelse af Profitten ved indenlandsk Tobaksdyrkning, at det ikke er noget Under, at det med Tobak dyrkede Areal i det Par Aar er steget til over det dobbelte. Det var 60 Tdr. Land og er nu blevet ca. 125 Tdr. Land. Det er jo ikke noget imponerende Tal, og det hele holder sig stadig til et Dusin Kommuner i Nordvestfyn og Fredericiaegnen. Men Sommeren har bragt tilstrækkeligt mange Vidnesbyrd om, at den forholdsvis høje Pris paa indenlandsk Tobak lokker, og at man i forskellige Egne af Landet har forberedt Tobaksdyrkning i meget betydeligere Omfang, end den nu finder Sted der, hvor den er. Jeg fandt det da betimeligt i Anledning af en Forespørgsel fra det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) allerede ved Finanslovens første Behandling at behøve et Forslag om Beskatning af indenlandsk Tobak for om muligt at virke støppende paa disse Tilløb til at tage nye Tobaksarealer ind eller for dog at underrette Folk om, hvad de kunde risikere, og jeg tror ogsaa, at den Forhandling, som da fandt Sted, i nogen Maade har lagt en Hemsko paa Forberedelserne til Inddragelse af større nye Tobaksarealer.

Før Tiden er der efter de Undersøgelser, vi have foranstaltet med forskellig Medhjælp, saadant noget som 275 Tobaksdyrkere her i Landet. Det er jo endnu et meget lille Tal. De Arealer, der dyrkes, veksle fra under en Skæppe til ca. to Tdr. Land, gennemsnitlig omtrent 1/2 Td. Land for hver Dyrker. Efter Samfundsstilling maa man sige, skønt de statistiske Oplysninger her ere noget ufuldkomne, at af de vedkommende Tobaksdyrkere ere ca. 95 Gaardmænd, ca. 119 Husmænd, og Resten tilhører andre Livsstillinger, ere Haandværkere og lignende eller ogsaa uden opgiven Livsstilling. Da det ikke drejer sig

om nogen Indtægt af Betydning for Statskassen, er det ganske klart, at Skatten maa være indrettet saaledes, at den er let og billig at opkræve. Den hele Merindtægt, Staten paaregner af den her foreslaaede Beskatning, er ca. 20,000 Kr., og deraf vil igen et Par Tusind gaa til Omkostninger. Det er jo klart, at man ikke sætter et stort bekosteligt Skatteopkrævningsmaskineri i Gang for en saadan Bagatels Skyld. Derfor gaar Forslaget ogsaa ud paa, at vi for det første holde os til Arealbeskatning, skønt jeg villigt indrømmer, at Arealbeskatning naturligvis er en meget ufyldstgørende Beskatningsform; og havde vi Tobaksdyrkning i noget større Omfang her i Landet, vilde jeg langt foretrække en Produktbeskatning, saaledes som i Tyskland. Men Produktbeskatningen er teknisk set meget vanskeligere at gennemføre; den vil kræve et kostbarere Maskineri, og derfor foreslaas den ikke, men vi holde os til Arealbeskatningen, som man tidligere har haft i større Omfang i Tyskland, og som man nu efter den nyeste Lovgivning dog har bevaret for de mindste Arealers Vedkommende. Spørgsmaalet bliver saa, hvorledes man skal beregne en saadan Arealbeskatning, og Synspunktet for Beregningen har været det, at man ikke vil gaa de nuværende Tobaksdyrkere for nær. Man vil for det første lade dem beholde den Stilling, de havde før Toldforhøjelsen i 1908; den Fordel, som de havde af den daværende Tobakstold, er det Hensigten at lade dem beholde ubeskaaren. Det er ligeledes Hensigten ikke at gaa til den yderste Grænse med Hensyn til at konfiskere den forøgede Pris, som Tobaksdyrkerne fik ved Toldforhøjelsen i 1908; man vil der i høj Grad holde sig paa den sikre Side, saaledes at man snarere fejler til Tobaksdyrkernes Gunst end til Statskassens. Efter de Oplysninger, vi have indhentet, kan man antage, at det normale vil være, at en Td. Land dyrket med Tobak giver ca. 1,000 kg Raatobak, men vi have regnet med 800 kg Tobaksplanten er jo en sart Plante her til Lands, og omend der i Lovforslaget aabnes en Bemyndigelse, som sikkert ogsaa vil blive benyttet, for Finansministeren til enten helt at eftergive eller at nedsætte Afgiften, for saa vidt Misvækst og særlige Ulykker hænde for Tobaksdyrkerne, saaledes at de helt eller delvis faa deres Avl ødelagt, mener man alligevel, at denne Avl her i Landet maa drives under saa forholdsvis ugunstige Vilkaar, at vi ikke tør regne med det fulde normale Beløb,